

Színpadon a közösség

Ismét eltelt egy év. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója, a Magyar Nemzeti Tanács kiemelt, országos jelentőségű rendezvénye immár huszonkilencedik alkalommal kerül megszervezésre. Az idén Temerin ad otthont a seregszemlének, a magyar nyelvű amatőr színjátszás egyik legfontosabb találkozójának. Temerin tíz napon keresztül egy kultikus hely, ahol a közösség ereje, a hagyományörzés és az alkotás iránti szenvedély egyszerre van jelen, és ahol ismét bizonyosságot nyer, hogy *„a kultúra nem csupán örökség, hanem egy folytonos küzdelem”* (Illyés Gyula). A találkozó évről évre bizonyítja, hogy a vajdasági magyar amatőr színjátszás nemcsak megmaradt, de fejlődik, új színekkel gazdagodik. Visszatérnek azok a műkedvelő csoportok is, amelyek az elmúlt időszakban elcsendesedtek, ám most újra itt vannak, velünk együtt játszanak, alkotnak, barátkoznak. Külön öröm, hogy az idén új színjátszó társulatok is csatlakoztak a Találkozóhoz, megerősítve, hogy az amatőr színjátszásnak továbbra is van jövője, és egyre több fiatal és felnőtt érzi magáénak ezt a közösségformáló művészeti ágat. A színház több mint előadás: közösség, identitás, haza. *„A haza nem csupán föld és ég, hanem a nyelv, a dal, a történetek, amelyeket együtt élünk át”* (Wass Albert). A találkozón a szakmai zsűri építő jelleggel segíti a társulatok munkáját, támogatja a színészek fejlődését, és hozzájárul a színjátszás minőségi emelkedéséhez. A zsűri tagjai nemcsak a színészi játékot értékelik, hanem a rendezést, a színpadképet és a szövegértelmezést is, hogy a részt vevő társulatok és fiatal színészek a jövőben még sikerebben valósítsák meg elképzeléseiket.

Az amatőr színjátszás mindig is a vajdasági magyar kulturális élet meghatározó része volt, egy olyan erő, amely nemzedékeket köt össze, közös élményeket teremt, és élteti a magyar szót. A történelem viharában a kisebbségi létbe került magyar közösségek felismerték: *„Csak az a nemzet marad fenn, amely szervesen lép fel minden beolvasztó törekvéssel szemben”* (Kós Károly). Ebben a törekvésben az amatőr, műkedvelő színjátszás mindig is kulcsszerepet játszott. A színház varázsa nem csupán a színpadon, a fények alatt rejlik. Ott van a próbák fáradtságos óráiban, az izgalomban, a közös munkában, a kulisszák mögötti pillanatokban. *„A színház nem az élet tükré, hanem annak esszenciája”* (Madách Imre). Az öntevékeny színjátszás tehát nemcsak

szórakoztatás, hanem egyúttal önkifejezés, az identitás megőrzésének és a szülőföld iránti szeretetnek egyik legszebb kifejeződése. A pillanatnyiság kultúrájának, a szép magyar beszédnek, hagyományainknak és értékeinknek az óvása a mi kötelességünk. Célunk, hogy utánpótlást, színházkedvelő, médiaértő, kultúrát megbecsülőni szándékozó embereket neveljünk. A színházi kultúra egy Életfa: a gyökerektől a törzsön át a lombokig minden életszakaszban jelen van. A szép magyar beszéd, az élő színház és a művészet szeretete az alapot adják, amelyre minden generáció építhet. Kodály Zoltán szavaival élve: *„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg nem szerzi magának”*. A részt vevő színjátszó csoportok, a szervezők és a közönség együttesen írják tovább ezt a több évtizedes történetet. Köszönet illeti Temerint és minden támogatót, akik gondos házigazdaként biztosítják, hogy a Találkozó méltó helyen valósuljon meg. Minden színjátszónak, csoportvezetőnek, szervezőnek és nézőnek felemelő, lélekemelő színházi pillanatokot kívánok! Mert *„a színpad nem csupán deszka és reflektor, hanem tükör és kapu is: tükör, amelyben meglátjuk magunkat, és kapu, amely új világokat nyit meg előttünk”* (Sütő András).

Kormányos Katona Gyöngyi,
a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet
igazgatója

Csodacsinálók

Várom, hogy csörrenjen a telefon. A Tanárnő hívása – ez kellene, hogy következzen. Átbeszélni a részleteket, hány társulat nevezett az idén, mikor fogunk már neki a 30 éves összegző kötet megírásának, a nyitány és a gála napjain kihez csatlakozhatna, ott szeretnék lenni mindenképp / semmiképp sem hagynám ki...

És igen, most már Ő nélküle. Hogyan is tovább: intelmei és iránymutatásai híján miként összegezzünk, mi a szerep? Még egy feladat és feladvány Tőle, **Káich Katalintól!** Hisz erre tanított igazán és mindig: átvenni a stafétát, de figyelni a meszterekre. S igen, mi próbáltuk, próbáljuk megfigyelni: hitet, hűséget, elnyűhetetlen és mesteri lendületet, a csodacsinálás állhatatosságának építőköveit.

Micsoda ajándéka az életnek Csodateremtőket ismerni, kimondani és hallani azt a mondatot, hogy: *Következzék hát a 106. évad!* • tudni azt, hogy a kupuszini Molnár József 35. bemutatóját ünnepli • hogy a zombori magyarság két és fél évtized után ismét öntevékeny színházi bemutatóra készül(t) abban az évben, amikor a helyi amatőr színjátszás elindulásának bicentenáriumát ünneplik • tudni azt, hogy az idén Nyugat-Bácskában öt egész estés előadás készül el • tudni, együtt lüktetni egy közösség örömeivel: hisz saját birtokukba kerül a sokáig mostoha sorsúnak tűnt színháztermük, s most megújult pompájában várja vissza az alkotó közösségeket, az öt megtartató és az öt építő szakosztályokat • annak teremtő csodáját tudni, hogy a Szabadkai Népszínház Magyar Társulata az idén ünnepli megalapításának 80 éves jubileumát • a tavalyi kettős ünnepnek, a Kosztolányi Dezső Színház 30., míg az Újvidéki Színház 50. születésnapjának együtt örülni • tudni azt, hogy **Faragó Árpád** álma valóra vált, mert hosszú évtizedek után Székelykeve magyarsága ismét színházat csinál, a maga és sokak öröme, a játék és a közösségépítés élményeiből és élményeiből • annak teremtő csodáját tudni és a következő tíz napban meg is élni, hogy mit hagyott ránk az idén 100 éve született **Szabó Péter bácsi, Szabó Péter bátyánk.**

Igen, Szabó Péter, aki több mint negyven évig állt a temerini műkedvelők élén, aki rendezőként 1964-ben, 61 évvel ezelőtt debütált a *Tabáni orgonák* című zenés darabbal, akinek több mint 50 kabaré és zenés est színrevitelét köszönhetjük! Aki Faragó Árpáddal együtt az elsők között kapta meg a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség Magyar Életfa díját, és aki ekként vallott életéről, színházról, teremtő és közösségépítő vágyról: *„Színház nélkül nem élet az élet. Mert el szeretnék jutni az óceánig. A bizsergés a szív táján napról napra újból jelentkezik, s ennek a parancsát megtagadni nem ajánlatos. Igaz? Igaz!”*

Ezt a Találkozót az Ő emlékének is ajánljuk, legyen Káich tanárnő és Szabó Péter hitvallása az idei és még sok-sok év iránytűje.

Most, 2025-ben, centenáriumok, bicentenáriumok, jeles évfordulók, születésnapok évében, a *szívtájékon bizsergés* ünnepére érezhetünk meg ismételten. Tizenhat társulat csodateremtő, Toldi István szavaival élve csodacsináló ünnepére. S mily felemelő tudni, hogy van, akivel először találkozhatunk a seregszezlénken, s mily jó tudni, hogy többen néhány év kihagyás után visszatérnek ezekre a deszkákra. S mily jó tudni azt is, hogy mennyi településen anyanyelvápoló csoportok, néhány fős szintársulatok keretében és révén rövidjelenetekkel – megmaradásvágytól, a közönség szórakoztatásának és az együtt alkotás vágyától is fűtve – igényes produkciók születnek...

Tudni azt, hogy ott: Fent és itt: Lent nincs Csodateremtők nélkül. Legalábbis mi nem vagyunk azok híján: a hűségesek és álomlátók híján.

Általatok, Veletek: szüntelen keletkezés!

Sutus Áron,
a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke

Házigazdának lenni... Ismét...

Interjú Varga Flóriánnal

Egy többéves múltra visszatekintő, széles közönség érdeklődésére számot tartó színházi szemle megszervezése kicsit sem egyszerű feladat. Nagyon jól tudja ezt a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület lelkes csapata, ám a 2022-es színjátszó találkozó sikerén felbuzdulva mégis úgy döntöttek, hogy másodszor is vendégül látják a Vajdaságban működő amatőr szintársulatokat. Meggyőződésük, hogy ettől a rendezvénytől mindenki kap valamit: az amatőrök visszajelzést a közönségtől és a zsűritől, a nagyérdemű pedig akár napi többórás színházi élményt. A szervezésről Varga Flóriánt, az egyesület elnökét kérdeztük.

– Miért döntött úgy a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület, hogy ismét házigazda lesz?

– Amikor 2022-ben először szerveztük meg a színjátszó szemlét, még nem tudtuk pontosan, hogy mit jelent egy ilyen jellegű rendezvény lebonyolítása. Nem voltunk tapasztalt házigazdák, de sikerült összegyűjteni egy lelkes és elkötelezett csapatot, amely képes volt gördülékenyen megvalósítani az eseményt. A közönség és a szervezők is elégedettek voltak, és a visszajelzések megerősítettek minket abban, hogy valóban jó munkát végeztünk. Uracs Erzsébet, a szervezőbizottság tagja már akkor felvetette, hogy akár ismét megszervezhetnénk a szemlét, amikor pedig a Portugál

című darabunk tavaly jól szerepelt és számos díjat nyert, egyértelművé vált, hogy ennek a nívós eseménynek ismét mi leszünk a házigazdái. Bár nincsen arra írott szabály, hogy a győztes csoport szervezi a következő rendezvényt, nálunk mégis már kétszer így alakult. Már legutóbb kiváló kapcsolatot alakítottunk ki a szervező Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség és a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet munkatársaival, és hiszem azt, hogy ezt az idén sikerül még inkább elmélyíteni. Sokat jelent az is, hogy Erdélyi Lenkére, a Szórványközpont munkatársára mindenben számíthatunk, mint ahogyan Popović Ildikóra is, aki bár most nem játszik a darabban, támaszt nyújt a szervezés során, hiszen szívügye a színház és a Jáccunk Trupp.

Ennek a lelkes csapatnak a tagja a fent említett Uracs Erzsébet is, akinek minden részletre kiterjed a figyelme, neki köszönhetően alapos munkát tudunk végezni. Rajtuk kívül vannak még mások is a Szirmaiban, akik részt vesznek a szervezésben. A Trupp valamivel népesebb, mint amennyien a mostani előadásban játszanak, így ha van rá lehetőségük, ők is besegítenek. Ki kell emelni, hogy Pásztor Róbertnek, a községi képviselő-testület elnökének közbenjárásával önkormányzati támogatásban részesülünk, a TAKT pedig szállást és munkafeltételeket biztosít a Sűgő csapatának, valamint a várható gyermekprogramnak is az Alkotóház ad otthont. Ádám István, az egyesület elnöke egyébként gazdag anyaggal rendelkezik a temerini színjátszás múltja tekintetében, sokat kutatott a témában. Ebből szeretnénk egyszer egy monográfiát kiadni, csak még nem találtuk meg azt a fiatal szakembert, aki komolyabban foglalkozna ezzel a témával.

- Házigazdaként milyen kihívásokkal kell szembenéznie az egyesületnek?

- Mivel a Szirmainak nincs saját művelődési háza, ezért a színháztermet a hozzá tartozó helyiségekkel közösen használjuk a Lukijan Mušicki Művelődési Központtal. A szemle megszervezése logisztikailag nagyon összetett és sok kihívást jelentett, hiszen az épület szinte teljes egészében fel kellett szabadtani erre az időszakra. Ez nemcsak a Szirmaiban belül működő számos szakcsoportot, hanem a művelődési központban tervezett programokat is érinti. A szemle idejére gyakorlatilag itt minden más tevékenységet le kell állítani, hogy a színjátszó csoportok számára biztosítsuk az előadások zavartalan lebonyolítását. Emellett az épület nem teljesen ideális és funkcionális, ráadásul nem is a miénk, így jelentősebb felújításokra nem pályázhatunk. Most azonban mégis szükség volt kisebb tatarozásra. A színpad mögötti folyosó és a második öltöző világítását lecseréltük, valamint mindkét teret bemeszeltük, felfrissítettük. A folyosóra modern burkolat került, hogy a helyszín esztétikai szempontból is megfeleljen a rendezvény igényeinek.

- Milyen forrásból biztosítják az anyagiakat?

- A rendezvény költségeit több forrásból próbáljuk fedezni: elsősorban a művelődési minisztérium, a tartományi oktatási titkárság, a tartományi művelődési titkárság és az önkormányzat támogatása révén, de a színjátszó szakcsoport kapott már támogatást magánszemélyektől is. A Magyar Nemzeti Tanács kiemelt rendezvényként kezeli a találkozót,

és ezt az anyaországi Nemzetpolitikai Államtitkárság és Nacsa Lőrinc illetékes államtitkár irányába is így jelzi, aminek köszönhetően részt vehetünk a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. meghívásos pályázatán. A pályázati rendszer minden esetben elég bonyolult, és előfordulhat, hogy a kifizetésekkel csúszások lépnek fel.

- Mi a célja a színjátszó szemlének?

- A színjátszó szemle célja nem csupán a szórakoztatás, hanem a közösségépítés és a csoportok szakmai fejlődése is. Lehetőséget ad arra, hogy a Vajdaságban működő amatőr társulatok bemutathassák előadásaikat, és visszajelzéseket kapjanak a zsűritől, amely segíti őket a további fejlődésben. A találkozót ideális alkalom arra, hogy a csoportok tapasztalataik megosztásával közösen formálják a színjátszó közösséget. A közönség számára pedig színes és élvezetes programokat kínál, melyek lehetőséget adnak arra, hogy aktívan részt vegyenek a művelődési életben. A szemle ezenkívül motiválja a házigazdákat is, valójában összefogásra ösztönzi őket. Úgy is mondhatnám, hogy összehozzuk a vendégtársulatokat, a szervezőt és a közönséget.

- Amellett, hogy egyesület elnökeként szervez, játszik is a temeriniek előadásában.

- A színjátszó szemle szervezése komoly kihívás számomra, mert nemcsak elnökként, valamint a pályázatok koordinátoraként kell helytállnom, hanem színészként is részt veszek az előadásban. A próbák és a szervezési feladatok párhuzamos kezelése néha nehézségeket okoz, de amikor végre megvalósul egy előadás, és látom a közönség visszajelzését, az feltölt és elégtételt jelent a sok-sok befektetett munkáért.

- Az előadások elsősorban a közönségnek szólnak. Milyen színházi élményben lehet részesülni?

- A közönség számára különleges élményeket kínál egy-egy előadás megtekintése. Erre nagyon jó példa a tavalyi, Portugál című előadás, amelynek helyi bemutatóját egy átlagos hétfő estére időzítettük. Nem túlzok, amikor azt mondom, hogy a terem zsúfolásig megtelt, a nézők szeme csillogott az izgalomtól. A Jácunk Truppot már egyre több helyen ismerik Vajdaság-szerte, sokszor szerepeltünk már különböző helyszíneken. Az említett Portugált eddig tízszer vittük színpadra, és több helyen is jelezték, hogy már várják a következő előadásunkat. Persze nem mindig könnyű a csapatot összehozni, mivel vannak, akik dolgoznak, má-

sok pedig egyetemre vagy főiskolára járnak, de eddig még jól vettük az akadályokat.

– Ha már a Jáccunk Truppot említette... A temerini amatőr műkedvelők sokat köszönhetnek László Sándor rendezőnek.

– Amikor beindította a Jáccunk Truppot, elsősorban a fiatalokat karolta fel. Volt egy mag, egy fiatal csoport, majd nem sokkal később csatlakoztak hozzájuk újak, köztük olyan amatőr színjátszók is, akik már korábban is szerepeltek. Így alakult ki a jelenlegi csapat. Sándor minden egyes előadással magasabbra teszi a mércét, és valóban törekszik arra, hogy kiváló munkát végezzen. Olyan előadásokat hoz létre, amelyek közelítenek a profi színhez. Régi vágyunk vált valóra azzal, hogy egy zenés darabot, egy musicalt sikerült színpadra állítani. Párhuzamosan három próbafolyamat zajlott: a szöveges jelenetek begyakorlása, a tánc és mozgás koreográfiák elsajátítása, valamint a szólóénekek és kórus betétdalok megtanulása. Most is ava-

tunk újonc színésznőt, és bemutatkozhatnak a Jáccunk Trupp azon jó hangú tagjai is, akik már korábban a Tini Fesztiválon bizonyítottak.

– És végül... Hogyan jellemezné a temerini közönséget?

– A temerini közönség nagyon érdeklődő és lelkes. Vannak olyanok, akik szinte minden előadást megtekintenek, sokan csak a zenés darabok vagy vígjátékok iránt érdeklődnek, míg a fiatalabb közönség a modernebb, kevésbé hagyományos előadásokat is kedveli. Sokukat érdekli a zsűri véleményezése is, így az előadás után ott maradnak, hogy meghallgassák, miként értékelték a színészi játékot, rendezést, szöveget és a színpadi hatásokat (fény, zene). Hiszem, hogy egy-egy előadás után többnyire jó érzéssel tér haza a néző, ha pedig valami szokatlan, újszerű élményben volt része, akár tanulhat is belőle.

Ádám Csilla

Szenvedély és elhivatottság a közösségért

Közösségépítés és kulturális rendezvényszervezés: Uracs Erzsébet útja és tapasztalatai

Uracs Erzsébet számára a közösségépítés és a kulturális rendezvényszervezés nem csupán munka, hanem valódi életforma. Gyerekkora óta a zene és a színház világában él, és mindkét terület mély hatással volt a személyiségére. A rendezvényszervezés az évek során egyre inkább szenvedéllyé vált számára, ami nemcsak hivatássá, de fontos küldetéstudattá is érett. A Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület aktív tagjaként azóta számos kulturális esemény megszervezésében és lebonyolításában vett részt, amelyek maradandó élményeket nyújtottak a közösség számára, és hozzájárultak annak fejlődéséhez. Erzsébet mindig is elkötelezett volt a közösségi és a kulturális élet iránt, és lelkesedése, valamint elhivatottsága azóta is töretlen. Fontos számára, hogy a fiatalok felfedezzék a közösségi életben való aktív részvétel értékét, és bátorítja őket arra, hogy merjenek belevágni a rendezvényszervezésbe és a közösségi kezdeményezésekbe. Hisz abban, hogy a fiatal generációk friss szemlélete és energiája képes új impulzusokat adni a kulturális életnek, és ezzel hozzájárulni egy még élénkebb és gazdagabb közösségi élmény kialakításához.

– Hogyan és mikor kezdett el foglalkozni a kulturális rendezvények szervezésével? Mi indította el ezen az úton, és hogyan alakult a szerepe az évek során az egyesületben?

– Amikor csatlakoztam a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesülethez, akkor nyílt először alkalmam különböző kisebb és na-

gyobb rendezvényeknél segíteni, majd idővel egyre aktívabban részt venni a szervezési munkákban. Az évek során ez a tevékenység mindjobban része lett az életemnek, és immár 20 éve, hogy az egyesületünk szinte minden rendezvényének a szervezésében jelentős szerepet vállaltok.

– Mi motiválta arra, hogy a közösségi élet és közművelődés területén tevékenykedjen? Hogyan hatottak önre a családja zenei és színházi hagyományai, és miként formálták meg a közművelődés iránti érdeklődését?

– Színházkedvelő, zenész családban nőttem fel. Nagypapám id. Pethő János ismert tamburás volt. Édesapámék hatan voltak testvérek, valamennyien hangszereken játszottak, vagy színésszettel foglalkoztak. Így már egészen kicsi korom óta az életem része volt a zene, a színház, a tánc... Később az Újvidéki Rádió magyar szerkesztőségének kultúra-szórakoztató osztályán dolgoztam. Szerintem ebből adódóan volt számomra teljesen természetes tevékenykedni a közművelődés területén.

– Hogyan került kapcsolatba a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesülettel, és mi motiválta, hogy csatlakozzon? Milyen hatással volt önre ez a közösség, hogyan alakította

a művelődési egyesülethez való kapcsolódása az életét?

– Valójában teljesen véletlenül, ugyanis az egyesületben rekreációs néptáncsoport alakult, ahova a barátnőm rábeszélésére jelentkeztem, mondván, hogy jól jön egy kis mozgás, közben lehetőség adódik tanulni is valamit. Köszönve a kiváló néptáncoktatóinknak, egy év után már a rekreációs csoportból bekerültem a néptáncsoportba. Nagyon szerettem a próbákat, a fellépéseket.

– Milyen típusú rendezvények szervezésében vesz részt, és hogyan változik a szerepe az egyes események során? Van olyan rendezvény, amelyen koordinátorként, és van olyan, amelyen szervezőként dolgozik?

– A Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesületben különböző típusú rendezvények, műsorok vannak. Van amelyben szervezőként, van amelyben koordinátorként veszek részt. Itt megemlíteném az egyik nagyobb, vagy talán a legnagyobb rendezvényünket a Tini Fesztivált, melynek 10 évig az egyik szervezője voltam. A Tini Fesztiválnak köszönhetően hatalmas tapasztalatra tettem szert a rendezvények szervezése terén.

– Milyen kihívásokkal kell szembenézni egy kulturális rendezvény megszervezése során, és melyek azok a tényezők, amelyek a legnagyobb odafigyelést igénylik annak érdekében, hogy az esemény sikeres legyen?

– Egy kulturális esemény megszervezése sokféle kihívást rejt magában, persze attól függően, hogy milyen típusú eseményről van szó. Például a közönségszervezés, marketing, költségvetés, a műsor összeállítása úgy, hogy az érdekes legyen a közönségnek. Számomra a legnagyobb kihívás talán a rendezvény sikeressége.

– Volt-e olyan rendezvény az eddigi szervezői tapasztalatai során, amely különösen mély nyomot hagyott önben, akár a szervezés kihívásai, a közönség reakciói, vagy a rendezvény jelentősége miatt?

– 2022-ben Temerin volt a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszó Találkozójának a házigazdája. Hatalmas élmény volt a szervezése, az előadások végignézése naponta, illetve új embereket megismerni, órákon át beszélgetni... E rendezvénynek a közönsége színházi élményt kap, nem mellesleg mindenki elhozza az előadásokat, hozzájárulva a szemle sikerességéhez. Ezek az események azért maradnak emlékezetesek, mert látni lehet a színház, a közösségi élmények hatását, új tehetsége-

ket fedezhetünk fel, és hathatós közösségi élményt nyújt. Én nagyon örülök, hogy az idén újra nálunk kerül megrendezésre a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszó Találkozó.

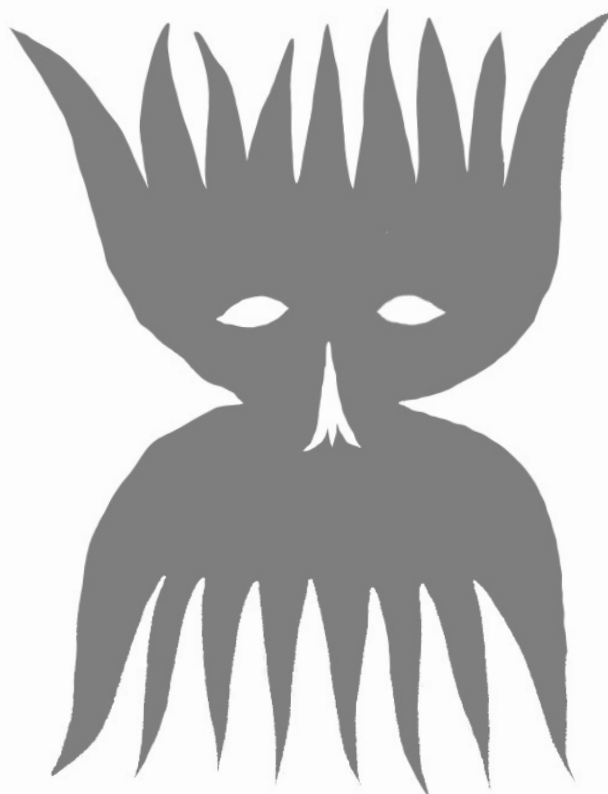
– Mi az, ami ennyi év után is erőt és motivációt ad ahhoz, hogy folytassa a közösségi szervezőmunkát, és mi inspirálja a további tevékenységeiben?

– A szervezőmunka során sokat lehet tanulni, az új kihívások leküzdése önbizalmat ad. Amikor egy esemény megvalósul, az hatalmas elégedettséget nyújt, valamint motivációt a folytatáshoz. A szervezés során új embereket lehet megismerni, barátságok, együttműködések születnek, engem ez inspirál a további munkában.

– Mit üzen azoknak a fiataloknak, akik érdeklődnek a közművelődés és a színház világa iránt, de esetleg bizonytalanok abban, hogy belevágjanak-e, vagy merjék-e kipróbálni magukat ezen a területen?

– A közművelődés és a színház világa izgalmas, tele van csodálatos emberekkel. Én azt tanácsolom, hogy ne féljenek a kihívásoktól, legyenek nyitottak és kíváncsiak, engedjék szabadon a kreativitásukat és merjenek belevágni!

Csanádi Jázmin

Ma a Találkozó színpadán

Temerinbe jertek, nézzetek és lássatok!

Hogy is szól a mondás? Ha egyszer egy temerini a fejébe vesz valamit, el nem tántoríthatja a céljától senki ember fia (ilyen mondás nincs, ne is keressék). De lássuk be, lehetne, mert a temerini társulat tavaly nem csupán a Pataki László-díjat, de a legjobb férfi és női epizód szerep díját is hazavitte a Találkozóról. Ha lúd, legyen kövér, gondolhatták (ilyen mondás márpedig van, keressenek rá nyugodtan). Az idén házigazdaként fogadják az érkező társulatokat. Én (biztos, ami biztos) nem packáznék velük, ki tudja, mit vesznek legközelebb a fejükbe.

Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület, Temerin
Jáccunk Trupp

A Jáccunk Trupp 2017-ben alakult meg főleg akkori középiskolásokból, László Sándor vezetésével, 2018-tól minden évben eljutottak a vajdasági színjátszó szemlére. Később közös előadások készültek az egyesület régebbi, idősebb amatőr színjátszóival. Az utóbbi négy szemlén sikeresen szerepeltek, több fődíjban is részesültek. Tavaly Nagykikindán a *Portugál* című darabbal a többi között elnyerték a Pataki László-díjat is. Az előző egy évben többször is vendégszerepeltek egész Vajdaságban

a nagy sikerű *Portugállal*. 2022-ben először szervezte meg a temerini Szirmai Károly MME a VMASZT-ot. A mostani darab egy musical, a csoport egyik oszlopos tagjának közreműködésével készült, de ismét avatnak felnőtt újoncot, nem is akármilyen szerepben.

A társulat eddigi díjai a Találkozón:

1997 – A társulat Pataki László-díjat érdemelt ki a legjobb előadásért, ezzel együtt vendégszereplést Zsámbékon Sławomir Mrozek *A nyílt tengeren* című előadással. Ugyanezen előadásban játszott legjobb férfi főszerepéért Szilágyi László-díjban részesült Gőz László

2015 – Közönségdíjban részesült a csoport a *Tűvé-tevők* című előadásáért, melyet Törteli László rendezett

2021 – Pataki László-díjat nyert a Jáccunk Trupp a találkozójának legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért, a *Tyúklétra* (avagy mi csorog a nyakunkba) című darabjéért, amelynek szerzője Rókus Zoltán, rendezője pedig László Sándor. Valamint a legjobb női epizódszereplő elismerését, a Magyar Piri-díjat a zsűri Vakosné szerepének megformálásáért Petro Ildikónak ítélte oda a zsűri a *Tyúklétra* (avagy mi csorog a nyakunkba) című előadásban nyújtott alakításáért

2022 – A zsűri közösségteremtő tevékenységéért a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppját Garay Béla-díjjal tüntette ki, emellett a legjobb női főszereplőnek járó Ferenczi Ibolya-díjat Petro Ildikó vitte haza, akit az *Éjjeli menedékhely* című drámában Vaszilisa szerepében láthattott a közönség. A legjobb férfi epizódszerepért járó Nagy István-díjat szintén a temerini társulat egyik tagjának ítélte oda a zsűri. Elek István az *Éjjeli menedékhely*ben nyújtott kiváló alakításáért, Luka szerepének megformálásáért vette át az elismerést. Az előadást László Sándor rendezte

2023 – A legjobb összjátékért járó díjat a zsűri a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppjának ítélte oda

2023 – A legszebb színpadi beszédért a zsűri Szántó Róbert-díjjal Jankovics-Bocskovity Évát tüntette ki. A temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppjának tagját a Petőfi Sándor *Bolond Istók* című előadásban láthatta a közönség

2024 – A zsűri Pataki László-díjjal tüntette ki a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppját a találkozójának legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért, Egressy Zoltán *Portugál* című drámájának színreviteléért. Az előadás rendezője László Sándor

2024 – A zsűri a legjobb férfi epizódszerepért járó Nagy István-díjat Sziveri Bélának, a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppjának tagjának ítélte oda a *Portugál* című drámában nyújtott kiváló alakításáért, a Kocsmáros szerepének megformálásáért

2024 – A zsűri a legjobb női epizódszerepért járó elismerését, a Magyar Piri-díjat az Asszony szerepének megformálásáért Nemes Edinának, a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppjának tagjának ítélte oda a *Portugál* című drámában nyújtott kiváló alakításáért

2024 – A zsűri a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának különdíját és vendéglátás-si lehetőséget a Jadran színpadon a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület Jáccunk Truppjának ítélte oda Egressy Zoltán *Portugál* című drámájának színreviteléért

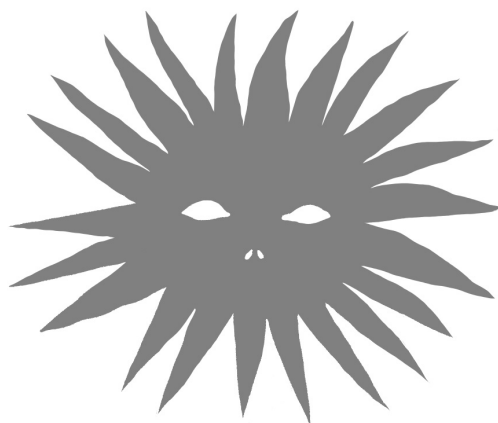
A temerini Jáccunk Trupp bemutatja:

Greguss Lilla-Gusztony Endre-William Shakespeare: *Rómeó és Júlia* (90') Musical

Rendezte: László Sándor
Koreográfus: Crnkovity Gabriella
Zenei munkatársak: Klemm Dávid, Erős Ervin
Fényterv: Majoros Róbert
Hang- és fénytechnikus: Majoros Róbert, Horváth József
Jelmez: Ondraschek Péter

Szereplők:

Dadus – Finna Izolda
Lőrinc barát – Elek István
Mercutio – Zelenka Máté
Tybalt – Samu Dávid
Capuletne – Szabó Zsuzsanna
Capulet – Sziveri Béla
Párisz – László Attila
Rómeó – Óvári Dániel
Júlia – Sziveri Éva
Szolga 1 – Varga Flórián
Szolga 2 – Zelenka Antal
Szolga 3 – Balogh Sándor
Verona – Nemes Edina

Holnap a Találkozó színpadán

A nagybecskerekiek előadása egy főnyeremény!

Mit tenne, ha megnyerné a lottót? Nekem lennének ötleteim, de ezt a lapot gyerekek is olvassák. Az biztos, hogy vennék egy házat. Vagy egy kocsit. Vagy egy házat és egy kocsit. Mennyi pénzről is van szó? Nyaralás belefér? Esetleg egy telelés? Mire is költhetnék el ennyi pénzt? Vagy rakjam félre? Ez nem könnyű. Mi legyen? Van ötletük?

Április 4., péntek, 18:00

Madách Amatőr Színház, Nagybecskerek

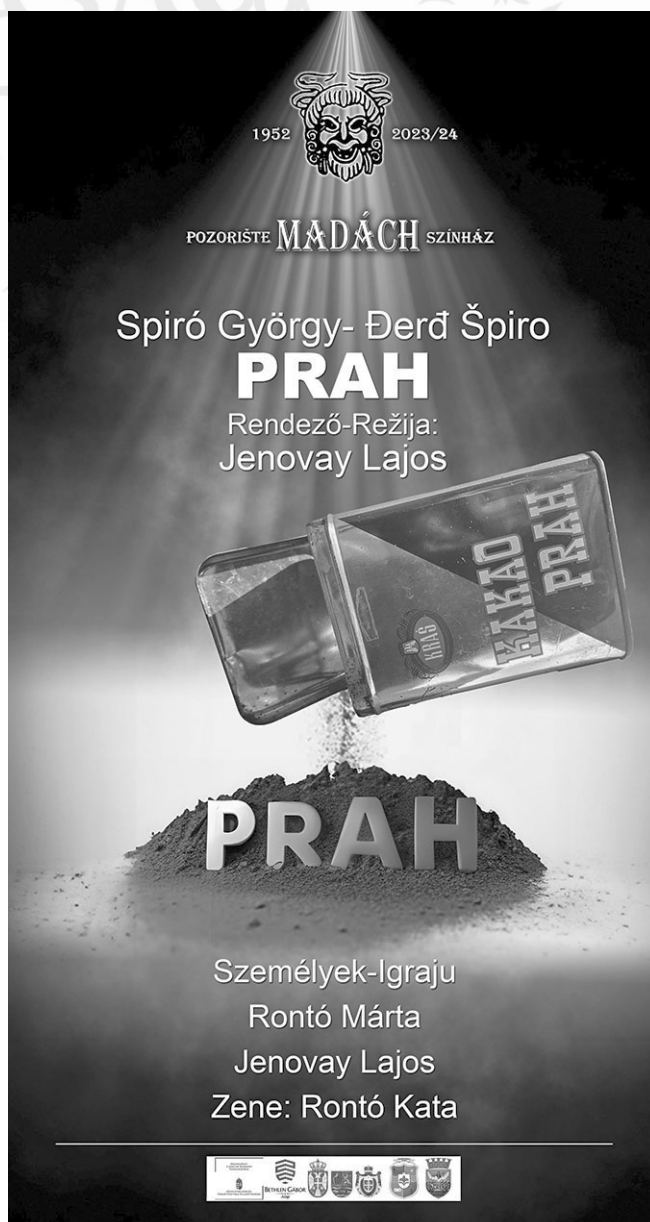
Spiró György: *Prah* (80')

Vígjáték

Rendezte: Jenovay Lajos

Az előadásról: Egy lottófőnyeremény története. Miként hat egy átlagos házaspárra az a tudat, hogy megnyerték a lottó főnyeremé-

nyét. A nagy álmok megvalósulása, néha igen nehéz körülményekkel jár. A házaspár sem tud mit kezdeni az ölébe hullott lehetőséggel. A szebb és gondtalanabb jövő kézzelfoghatóvá válása igen feszült helyzetet váltott ki a házaspár viszonyában. Hogyan vált a jugoszláviai nyaralás alkalmával vett kakaósdoboz a család féltett ereklyévé?

Temerinben nem csak a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesületben készültek lázasan az idei Találkozóra. A Kókai Imre Általános Iskola alsós tanulói rajzokkal, a felsősök pedig változatos fogalmazásokkal járultak hozzá a Találkozó színesebbé tételéhez. A Kölyök-foyer rovatunkban ezekből a munkákból közlünk válogatást.

Bemutatom Temerint

A szülővárosom Temerin. Itt élek majdnem tizennégy éve.

A település a Dél-bácskai körzethez tartozik. Újvidéktől húsz kilométerre fekszik észak felé. Temerin régi település, először 1332-ben említik egy egyházi okiratban. Jelentős esemény volt a falu történetében, amikor 1798-ban I. Ferenc magyar király gróf Szécsen Sándornak ajándékozta Temerint. A falu új földesura ekkor megépíttette barokk stílusú kastélyát, ami még mindig jó állapotban van, és jelenleg a Lukijan Mušicki Középiskolának ad otthont. Gróf Szécsen Temerint 1799-ben mezővárossá nyilvánította, így jogosult lett évente négyszer vásárt tartani.

A település utcái merőlegesen egymásra, így felülről nézve egy nagy hálóra emlékeztetnek. A legforgalmasabb utca az Újvidéki utca, ami arról híres, hogy Szerbia leghosszabb utcája, 12,5 kilométer hosszú.

Temerintől öt kilométerre észak felé található a Jegricska folyó, ahol számos védett növény- és állatfajt láthatunk.

A település központjában van a piactér, ahol hetente kétszer van piac. Emellett számos üzlet, bank, fogorvosi és orvosi magánrendelő is van itt. A kb. 64.000 könyvvel rendelkező Szirmai Károly Könyvtár is a központban található. Szintén a Szirmai Károly nevet viseli a temerini magyar kultúrközpont is, ahol amatőr színjátszás, népzene- és néptáncoktatás zajlik. A temerini sportközpont a Szécsen-kastély mellett épült, itt lehetőség van labdasportokat és küzdősportokat tanulni.

Érdekes hely Temerin, a központja olyan, mint egy nagyváros, a település szélei pedig falusi közegre emlékeztetnek.

Faragó Anna 7. a

Kókai Imre Általános Iskola, Temerin

Tót Vivien, 2. c

Park

Kókai Imre Általános Iskola, Temerin

Az elmúlt két évben az élőzéseknek nagy sikere volt: kulisszatitkokat tudhattunk meg a rövid videókból. Kövessenek bennünket most is, Topolya és Nagykikinda után Temerin sem maradhat ki a buliból. Ez Önökre is vonatkozik: le ne maradjanak! TikTok helyett ezúttal az Instagramon pillanthatunk be a kulisszák mögé. Lássuk, az idén kinek köszönhetjük az élő adásokat!

Tóth Emőke vagyok. Egyetemista az Újvidéki Egyetem Mezőgazdasági Karán, de széles körű érdeklődésem miatt sokszor más utakra is tévedek. Így például a Temerini Újság egyik fiatal munkatársa lehetek: az újság online oldalai az én felelősségem jelenleg, illetve hétről hétre írásokkal is gazdagítom a hetilapot. Ahogy a média családomban örökölt tevékenység, így a színház szeretete is. Még kislányként ismerkedtem meg az előadások csodáival, azóta pedig rendszeres látogatója vagyok a településünkhöz közel megtartott színdaraboknak. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója pedig nem idegen számomra, ugyanis diákzsűriként végignézttem már az előadás-sorozatot két évvel ezelőtt is. Mindenkinek bátran ajánlom, aki teheti, támogassa az amatőr színjátszókat jelenlétével, és kövesse a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület online oldalait, hiszen betekintést nyújtunk a színpalak mögé is.

A XXIX. Találkozó szakmai zsűrije

Dr. Góli Kornélia

dramaturg, egyetemi tanár

1981-ben születtem Szabadkán. Az általános iskolát és a gimnáziumot szülővárosomban végeztem el, utána a Veszprémi Egyetem Tanárképző Karának Színháztörténet szakán folytattam tanulmányaimat. A diploma megszerzése után az Újvidéki Színházban, majd a szabadkai Kosztolányi Dezső Színházban dolgoztam. Közben posztgraduális tanulmányokat folytattam, a Szegedi Tudományegyetem – Juhász Gyula Pedagógusképző Kar – Rendezvényszervező szakán, ezt követően pedig a Szegedi Tudományegyetem Irodalomtudományi doktori iskolájában. Az elmúlt 19 évben dolgoztam az Újvidéki Színházban, a Zentai Magyar Kamaraszínházban, a szabadkai Kosztolányi Dezső Színházban, a szabadkai Népszínház Magyar Társulatával, a szabadkai Gyermekszínházban, a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színházban, a debreceni

Csokonai Színházban, a vajdasági Tanyaszínház társulatával, a kassai Thália Színházban, a marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulatával, a Kolozsvári Állami Magyar Színházban. 2006 és 2008 között az Újvidéki Színház Teátrum című folyóiratának szerkesztője voltam. Színházi munkáimért 2021-ben Szabadka város képviselő-testülete Dr. Bodrogvári Ferenc-díjjal tüntetett ki. Jelenleg az Újvidéki Művészeti Akadémia tanára vagyok.

Dr. Mezei Kinga

Jászai Mari-díjas rendező, színész, a Zentai Magyar Kamaraszínház művészeti vezetője

1976-ban születtem Zentán, az Újvidéki Művészeti Akadémia színész szakán szereztem diplomát, 1999-től 2004-ig az Újvidéki Színház társulatának a tagja voltam, amelyben színészként és rendezőként tevékenykedtem. Rendezői munkásságomért Magyarországon 2003-ban Jászai Mari-díjat kaptam. 2004-ben

a budapesti Bárka Színházhoz szerződtem, majd 2011-ben tértem vissza hazámba. 2015-ig a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház színművészeként tevékenykedtem, ezt követően az Újvidéki Színház művészeti vezetője voltam. 2016-tól 2023-ig tagja voltam a Szerbiai Drámaszövetségnek, és önálló művészként tevékenykedtem. 2019-ben doktoráltam az Újvidéki Művészeti Akadémia doktori iskolájában, Drámai és Audiovizuális Művészetek szakon. Művészi érdeklődésem középpontjában a társművészetek szintézisére épülő költői színház áll. Rendezéseimmel Újvidéken, Szabadkán, Zentán, Belgrádban, Budapesten, Zalaegerszegen, Debrecenben, Kolozsvárott, Marosvásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön találkozhatott a közönség.

Szabó Regina

szabadúszó színész

Szabó Regina. Regi. Csókai származású. 2024-ben végeztem az újvidéki Művészeti Akadémia Dráma szakán. Jelenleg szabadúszó vagyok. Legfontosabb szerepeim: Pintér Béla Szutyok című előadásból, Rózi megformálása, a kikiáltó a Kazimír és Karolinából (Tanyaszínház) és az Újvidéki Színházban bemutatott III. Richárdból Lady Anna karaktere. 2024 márciusában pedig bemutattam a monodráámát, az Egyasszonyt. A színház számomra a legnagyobb szerelem. Imádom az adok-kapok érzést. A színpadon úgy érzem, kiteljesedem. Akkor érzem igazán azt, hogy élek. Szeretek táncolni, álmodozni és felfedezni az ismeretlent. Szeretem a színeket, verseket, természetet, tüzet és a csokit. Megnyugtat, ha a folyó partján sétálok. Mindennap megnézem a naplementét. Sokat mosolygok és nagy hőfokon élem az életem. Mindent, amit csinálok, abban nagyon hiszek. Azt érzem, csak így lehet.

A XXIX. Találkozó közönségzsűrije

Gyuga Alisza

Nagy szerepet foglal el a színház az életemben, magam is tagja vagyok a temerini amatőr csapatnak, de az idén nem a színpadon lesz szerepem, közönségzsűriként veszek részt a szemlén. A komédia igazán közel áll hozzám, viszont szerintem fontos, hogy a darab átadja a mondanivalóját. Kíváncsi vagyok az alkotásokra, már várom, hogy a hatásuk alá kerítsenek, a jelenben tudjak lenni, másképp figyelni a sürgő-forgó hétköznapiak mellett.

Nyerjen a jobbik!

Nagy Szabolcs

Nevem Nagy Szabolcs, 39 éves szoftverfejlesztő vagyok. Egyébként a színjátszáshoz nem sok közöm van, sohasem voltam gyakori színházlátogató, legfeljebb amikor elhoztak egy-egy előadást szerény településünkre. Annyit azért meg kell hagyni, hogy olvasni nagyon szeretek, és mindig is kedveltem a kalandos történeteket, de az emberi mivoltunkkal foglalkozó, „kényesebb” műveket is. 2022-ben azonban (szintén) Temerinben tartották meg a szemlét, és mivel volt szabadidőm, majdnem mindegyik fellépést végignéztem. Meg is lepődtem, hogy legtöbbjét egészen szórakoztatónak találtam, a színészek élő alakítása egy külön dimenziót ad a történetnek. Kicsit meglepődtem, amikor közönségzsűritagnak ajánlottak, de habozás nélkül elfogadtam a felkérést, hiszen három éve már egyszer véghezvittem szinte mindazt, amire ez a „szerep” kötelez.

Ahogy akkor tanúja lehettem több nagyszerű előadásnak, színtársulatnak – számítok rá, hogy az idén is megvillantja magát néhány csiszolatlan (sőt, akár fényesre csiszolt) gyémánt is!

Nemes Ildikó

Nemes Ildikó vagyok, a temerini Kókai Imre Általános Iskola magyartanára. A magyar nyelv oktatása mellett az életemben fontos szerepet játszik a színház. Szeretem a színházat. Szeretem, amikor egy-egy előadás előtt ráhangolódok a darabra, amikor a színházba lépve elfelejtem a mindennapokat, és a színészek egy-egy órácskára a maguk történetébe röpi tenek. Elvarázsolnak. Pályafutásom során igyekeztem tanítványaimmal is megszerettetni a színházat, a színházba járást. Hosszú évek során rendszeresen szerveztem színházlátogatást diákjaimnak és a temerini felnőtteknek egyaránt. Gyakran voltunk az Újvidéki Színház vendégei, de a budapesti színházakat is számos alkalommal meglátogattuk. Az előadások műfaja között nem teszek különbséget, nincs kedvencem. Az a fontos, hogy hiteles legyen a színészek játéka, hogy elhiggyem, amit nézek, az megtörtént.

Természetesen tudom, hogy ez bonyolult, hisz a színészek mellett a rendezőnek, koreográfusnak, hangmérnöknek, díszlettervezőnek, sőt a sminkesnek is jelentős szerepe van. Egy darab sikere a csapatmunkán múlik, ha ez összejön, biztos a siker. A színház szerepe főleg a szórakoztatás, de ha valamire rámutat, elgondolkodtat, az is katarikus élményt nyújt. Ha ezt érzem egy előadás során, megérte megnézni.

A színházhoz nem csak a fent említettek miatt kötődöm, családukat amatőr színész is, profi színész is gazdagítja. Az unokahúgom a budapesti Vígszínház színésznője.

Kurczinák István

Nevem Kurczinák István (1955), nyugdíjas. A „RELI” autósiskolában voltam munkaviszonyban, mindig is emberekkel dolgoztam, ezáltal sok karaktert, jellemet ismertem meg. Az elemi iskolában nem volt erősségem a helyesírás. Ifjú koromban kaptam egy kisebb szerepet a színházban (újévi kabaré-előadás), így nem ismeretlen számomra a színház csodálatos világa, és ezzel kezdődött el a színház iránti szeretetem. A 2022-es Amatőr Színjátszók Találkozásán is egy kivételével minden előadáson jelen voltam. Szeretem az operettet, a vígjátékot, mivel jómagam is vicces-jókedvű ember vagyok. Egy-egy jó színdarabért még Újvidékre is elutazunk. Támogatom a Tanyaszínházat (van téglajegyem). Szenvedélyes keresztretjvényfejtő vagyok. Tervem továbbra is színházlátogató maradni. Sok szeretettel várom mind a vendégszereplők, mind a temeriniek jó előadásait, hiszen sok munkát fektettek színdarabjaik létrehozásába.

Szabolcski Erik

Szabolcski Erik vagyok, vajdasági születésű, temerini lakos, amatőr költő és fotós. Multimédia-elektrotechnikus szakon végeztem az újvidéki Mihajlo Pupin Villamossági Szakközépiskolában 2017-ben. Mindig is érdekelt a történetmesélés és a képi ábrázolás. Ez az, ami leginkább megfog akár egy filmben, akár egy színházi darabban. Kedvenc előadásom Szigligeti Ede Liliomfi c. vígjátéka a leányfalui Szekér Színház előadásában, amelyet 2019-ben tekintettem meg Kúlán. Színházba járni szórakozásból szeretek, ezért kedvelem, ha a cselekmény érthető és kevésbé elvont. Zenés betétekkel lehet levenni a lábamról.

Francia Dániel

Francia Dániel vagyok, mindig is szerettem színházba járni. Töbnyire a könnyed, realitást tükröző darabokat kedvelem, de megnézek bármilyen más színdarabot is. A Tanyaszínház előadásainak számomra külön varázsa van, mert mondhatni, hogy egy családi környezetben zajlik a darab. Lányom a Diákszínpad tagja, így amikor ő készül az előadásra, akkor tapasztalom, hogyan zajlanak az előkészületek, egy-egy jelenet és koreográfia színpadra vitele mennyi időt és energiát igényel, és a bemutató előtt mennyi próbával és lemondással jár, amíg a kész darab a színpadra kerülhet a nézők elé. A szemlét kíváncsian várom, mert sok érdekes színdarab ígérkezik.

Pásztor Csorba Ilonka

Pásztor Csorba Ilonka vagyok, kereskedő. A színházi előadásokhoz és a színházhoz már fiatalon, még az általános iskolában kötődni kezdtem. Magyartanárnőnk igyekezett velünk, diákokkal megszerettetni a színházat, az előadásokat. Lehetőségeihez mérten szervezte iskolánkban a színházi előadásokat. Fiatalon színházlátogatóvá váltam, ami nem szűnt meg a mai napig sem. Izgatottan várom a mostani szemlét. Lehetőségem lesz sok előadást megnézni más-más amatőr színjátszó csoport előadásában. Számomra nagyon szórakoztató az ilyen szemle, mivel különböző típusú előadásokat láthatunk. Van komédia, zenés előadás/musical és szomorú történet is. Én azokat az előadásokat szeretem a legjobban, melyekben zene is van. A színházi előadások mellett nagyon szeretem a zenét is (így pl. egy musical, ami ötvözi a kettőt, számomra tökéletes). Már alig várom a szemlét. Izgatott vagyok.

Győzzön a legjobb amatőr színjátszó csoport!

A XXIX. Találkozó diákzsűrije

Csorba Sára

Csorba Sára vagyok, 17 éves. Az Óbecsei Közgazdasági és Kereskedelmi Iskola harmadik osztályos tanulója. Ez a második alkalom, hogy részese vagyok a diákzsűrinek. Előző alkalommal is élmény volt, úgy gondolom, most sem okoz csalódást.

Majoros Lara

Majoros Lara vagyok, az Óbecsei Gimnázium negyedik osztályos tanulója. Az életemben mindig is jelentős szerepet foglalt el a szereplés és maga a színpad. Általános iskolás éveim alatt előszeretettel szavaltam és vettem részt szavalóversenyeken. Majd mikor középiskolás lettem, úgy döntöttem, hogy kipróbálom milyen is színészkedni, így csatlakoztam az Becsei Színjátszó Odúhoz. Bár mindössze egy évig voltam diákszínjátszó, a színház iránti szeretetem nem hagyott alább a mai napig sem. Amikor tehetem, szívesen látogatok el a színházba, és nézek meg különféle darabokat.

Elek Árpád

Elek Árpádnak hívnak. 2008. szeptember 23-án születtem Újvidéken. Temerinben élek és az újvidéki Svetozar Marković Gimnázium második diákja vagyok. Szeretek festeni, rajzaimmal versenyeket is nyertem. A KDMT-n (Kárpát-medencei Diákok Művészeti Találkozásán) kiemelt arany minősítést vettem át, és a körzetünkben lévő rajzpályázatoknál is dobogós voltam. Rímfaragással is próbálkozom, emellett régebben kézilabdáztam 6 éven keresztül. Jelenleg az angol nyelvvizsgára készülök, B2-es szinten.

Gombár Viktor

Gombár Viktor vagyok, az újvidéki Svetozar Marković Gimnázium harmadik osztályos tanulója. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy részt vehetek a tíznapos programon diákzsűriként, amely lehetőséget ad arra, hogy a szín- és filmművészet különböző oldalait felfedezzem. Bízom benne, hogy izgalmas kihívás lesz eltérő stílusú előadásokkal megismerkedni, új perspektívákat nyerni, és elmélyülni a színház sokszínű világában.

Utsi Dóra

A nevem Utsi Dóra, az újvidéki Április 7-e Egészségügyi Iskola tanulója voltam. Tanulmányaimat az újvidéki Bölcsészettudományi Karon szeretném folytatni, a Magyar nyelv és Irodalom Tanszéken. Középiskolás éveim alatt aktív résztvevője voltam a Középiskolások Művészeti Vetélkedőjének (KMTV-nek), amelyen több kategóriában is sikeresen szerepeltem, köztük slam poetry és versmondás terén. A színház és az irodalom iránti érdeklődésem miatt külön öröm számomra, hogy a diákzsűri tagjaként figyelhetem az előadásokat.

Művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük a XXIX. Találkozózn

Fotósaink, akik a XXIX. Találkozó díjait készítették: Szerda Zsófia, Molnár Edvárd és Szabó Róbert

Szerda Zsófia 1985-ben született Zentán. Középiskolai tanulmányait Óbecsén végezte el, majd a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán szerzett diplomát kommunikáció szakon 2010-ben. Egyetemi évei alatt angol és filmelmélet-filmtörténet szakokon is hallgatott órákat, valamint elvégezte a Katedra Szakképző Iskola hároméves színpadi táncos képzését.

Pályafutását az újvidéki Mozaik Televíziónál kezdte, jelenleg a Hét Nap hetilap művelődési rovatának szerkesztője, újságíró és fotós. Írásai a kultura.hu és a theater.hu oldalakon is megjelennek.

Az írás és a fotózás mellett a színház meghatározó szerepet tölt be életében. Négy éven át volt a Kosztolányi Dezső Színház munkatársa, kezdetben marketingesként, majd művészeti titkárként, és részt vett a Desiré Central Station Fesztivál szervezésében. 2015 óta rendezőasszisztensként dolgozik, nemcsak a KDSZ-ben, hanem a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színházban is. Olyan rendezőkkel dolgozott együtt, mint Boris Lijeszević, Csábi Anna, Fábián Péter, Hegyegi Máté, Kokan Mladenović, Kucsov Borisz, Puskás Zoltán és Urbán András.

Illusztrátorként közreműködött a Forum Könyvkiadó gondozásában megjelent Ivo Andrić: *Jelek az út mentén* (ford. Radics Viktória) és Bíró Tímea: *Hosszú* című verseskötet vizuális világának megalkotásában.

A Malomfesztivál szervezőcsapatának oszlopos tagja. Több egyéni és csoportos kiállítása volt Budapesten, Magyarokán, Óbecsén, Komáromban, legutóbb pedig a törökkanizsai Kulturális Zónában (Lakoma) és a Bethlen Téri Színházban (Nyári Mozi 10 éve).

Szakmai elismerései közé tartozik egyebek között a Láss, ne csak nézz! fotópályázat II. helyezése (2015), a XX. Podolszki József publicisztikai pályázat első díja (2017), valamint a Vajdasági Magyar Újságírók Egyesülete által odaítélt nyomtatott sajtó kategória díja.

Közösségformáló alkat. Szeret játszani és táncolni, tenger nélkül nem sokáig bírja.

Bezzeg Gyula fotója

Molnár Edvárd 1976-ban született Szabadkán. Az érettségi után Budapesten, majd Szegeden folytatta tanulmányait, angol nyelv-tanári szakon. 2000 óta foglalkozik hivatásszerűen fotózással, az analóg fekete-fehér és színpadi fotózás alapjait mentorától, Révész Róberttől sajátította el.

2001 és 2003 között a Szegedi Tudományegyetem *Hökkentő* című egyetemi lapjának fotóriportere volt, 2002-től pedig a vajdasági Hét Nap hetilap és a Magyar Szó napilap külső munkatársaként dolgozott. 2004-től 2016-ig főállású fotóriporterként tevékenykedett a Magyar Szó szabadkai szerkesztőségében, és ez alatt az idő alatt fotói megjelentek a magyarországi nyomtatott sajtóban is.

2014 januárjától az MTI külső munkatársa, 2016 és 2022 között a Pannon RTV operatőreként dolgozott. 2022 februárjától újból a Magyar Szó szabadkai szerkesztőségének fotóriportereként folytatja pályafutását.

Színházi fotózással is foglalkozik, a többi között a Kosztolányi Dezső Színház, a Népszínház és a Gyermekszínház előadásain. Emellett hivatalos fotósa volt számos hazai és külföldi zenei és összművészeti fesztiválnak.

Fontosabb díjak és elismerések

2023 – Ezüstplakett a Színház a Fotóművészetben 17. Nemzetközi Triennáléről, Sterija Játékok, Újvidék

2023 – VII. Brassai Sajtófotó-pályázat, A Holnap Kulturális Egyesület Natura-különdíja

2018 – III. Brassai Sajtófotó-pályázat első díj fotóriport kategóriában

2016 – II. Brassai Sajtófotó-pályázat első díj fotóriport kategóriában

2015 – I. Brassai Sajtófotó-pályázat első díj hír- és eseményfotó kategóriában

2013 – Dr. Bodrogyvári Ferenc-díj, Szabadka

2012 – American Corner Jazz Appreciation Month jazz fotópályázat fődíj, Újvidék

2011 – Ezüstplakett a Színház a Fotóművészetben 13. Nemzetközi Triennáléről, Sterija Játékok, Újvidék

2010 – Az Év Újságírója, Vajdasági Magyar Újságírók Egyesülete

Szabó Róbert (papírlap) zentai szabadúszó fotográfus. Leginkább a színházakban jár-ke, de sok helyen összefuthatunk vele. Ezeken belül is a Zentai Magyar Kamaraszínházban és a Tanyaszínházban. A Tanyaszínház már évek óta követi, segíti és dokumentálja. Fiatal kora óta foglalkozik a fotózás mindenféle részével, digitális és analóg formában is. Képeit saját maga készíti el, hívja elő. A Középiszkolások Művészeti Vetélkedőjén szervező, előtte résztvevőként több díjat is szerzett onnan (drámai monológ, Tanyaszínház különdíj, legjobb férfi főszereplő, valamint a társulattal legjobb előadás díja, ZMKd). Jelenleg építészeti tanul Pécsett. Emellett egy pécsi közösségi nyomdaműhely tagja (DRUKKER), amelyben különböző művészeti foglalkozásokkal tevékenykedik és oktatja annak technikáit.

Plakáttervező és az arculat motivumának kidolgozója: Gergic Ena

Tanulmányait a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán, grafikusművész szakon végezte el 2024-ben. A Bár csak olyan hosszú lenne a hajam, hogy sose érijünk a fonat végéhez című művészkönyvével az évfolyam legjobb diplomamunkájának díját nyerte el. 2019-től 2023-ig a DRUKKER közösségi nyomdaműhely tagja, melyben különböző workshopok, kiállítások és vásárok szervezésének és lebonyolításának, illetve a műhelyben megvalósuló grafikai munkák aktív résztvevője. Ma Budapesten tevékenykedik grafikusként és illusztrátorként.

Munkássága gyakran a tervezőgrafika és a képzőművészet határmezsgyéjén mozog. A rajzain általában szimbólumok felsorakoztatása, azok interakciója és közös szimbólumrendszerre alakulása látható. Kiindulópontja inkább az érzések szférája, mintsem a fizikai valóság – ezt hivatott tükrözni a konkrét terek hiánya. Munkái közös nevezője, hogy a sebezhetőséggel, intimitással kapcsolatos gondolatokat igyekszik képi formában artikulálni. Ehhez a természet világát, érzékeny és apró formá-

kat hív segítségül, megfigyelésük megkívánja a közelséget, amit képviselnek.

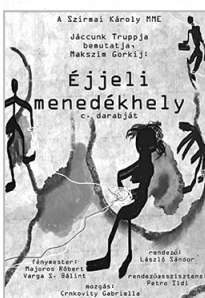
Tördelőnk, nyomdászunk, szerkesztőnk, aki az ideit Találkozó nyomtatványait készítette: Pál Anikó

A Szegedi Tudományegyetem kommunikáció szakán szerzett oklevelet. 15 évig Budapesten, jelenleg Bácsfeketehegyen él. Egyetemi tanulmányai alatt és annak befejezése után összesen 14 évig dolgozott nyomdában, ahol nyomdai előkészítés volt a szakterülete. 16 éve tördelőszerkesztője a Magyarországon megjelenő *Magyar Állattenyésztők Lapja* című havilapnak. Emellett főleg könyvek, kiadványok szerkesztésével, tördelésével foglalkozik. Nyolcadik éve készíti a VMASZT kiadványait.

Temeriniék a színjátszó találkozón – Plakátok erdejében

Szemeztetünk a Sűgő hasábjain a 26. és a 29. VMASZT-ra készűlt, temerini színjátszást bemutató kiállítás anyagából

Temeriniék a színjátszó találkozó

Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXVI. Találkozója, TEMERIN (2022)

Makszim Gorkij: *Éjjeli menedék* | Rendező: László Sándor | Rendezőasszisztens: Popović (Petro) Ildikó

Díjak:

- Garay Béla-díj a közösségteremtő tevékenységért
- Ferenczy Ibolya-díj a legjobb női főszerepért: Popović (Petro) Ildikó
- Nagy István-díj a legjobb férfi epizód szerepért: Elek István
- A Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának különdíja – csoportos belépő a társulat valamely előadására
- Különdíj az előadásban nyújtott alakításért: Varga Flórián

VAJDASÁGI MAGYAR AMATŐR SZÍNJÁTSZÓK XX/X. TALÁLKOZÓJA

Impresszum

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXIX. Találkozójának színlapja • Kiadja a temerini Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség • A fedőlapot Pál Anikó tervezte Gergic Ena munkája nyomán • Tördelőszerkesztő: Pál Anikó • Szerkesztette: Berkó Csuvárdity Tamara és Hernyák Zsóka • Munkatársak: Berkó Csuvárdity Tamara, Hernyák Zsóka, Szeles Anita, Döme Szabolcs, Sutus Áron, Kormányos Katona Gyöngyi, Csanádi Jázmin, Törteli Anna, Lévay Dávid, Nagy Karina, Szerda Zsófia, Erdélyi Lenke, Kocsis Tímea, Ádám Csilla, Móricz Éva, Tóth Dianna • Korrektor: Bartuc Éva • A rendezvény megőrkítéséért felel: Dukai Dávid • 2025 áprilisa, Temerin